

Rebekka-bladet

Trykt som manuskript for ordensmedlemmer.

1. april 1950

Utgitt av Det Norske Rebekkaråd av I. O. O. F.
Eksp.: Stortingsgt. 28

№ 4 - 23. årgang

Utgis med et 4-sidig nummer den første i hver måned. Abonnementsprisen utenfor Norge er kr 4,00 pr. år.
Annonsepriser etter avtale. - Såvel annonser som artikler og notiser må innsendes innen den 10de i hver måned.

Ettertrykk av nærværende blads artikler uten Storlogens godkjennelse forbudt for andre enn den offisielle Odd-Fellowpresse

Det norske Rebekkaråd
(I. O. O. F.)

Til Rådsrepresentantene.

Det norske Rebekkaråd (I.O.O.F.) avholder sitt 3dje ordinære årsmøte

Søndag 30. april 1950 kl. 12

og derpå følgende dager i

ordenslokalet, Stortingsgaten 28, Oslo.

Som representant medbringer De ExM regalie og Deres certifikat.

Oslo 15. mars 1950

med str. hilsen i V. K. & S.

Dagmar Halvorsen.

Helene Torgersen.
Rådssekretær.

Vår orden.

Som et apropos til Rebekkarådets sirkulære gjengitt i dette nr. refererer vi følgende utdrag av en festtale holdt på Ordenens stiftelsesdag.

Som det fremgikk av den redegjørelse vi nettopp har hørt fra str. UM, så er det ingen som kjenner den eksakte opprinnelse til den institusjon som heter Odd Fellow Ordenen. «Dens opprinnelse er hyllet i mørke» pleier vi å si. Vi vet at for $\frac{1}{4}$ tusen år siden eksisterte det i England foreninger med det samme motto som vår Orden, nemlig Vennskap, Kjærlighet og Sannhet, og det fremgår av den måten disse foreninger omtales på, at de ikke var kjent av den store almenheten. Men vi vet også at det opp gjennom historien har eksistert utallige liknende organisasjoner. Vi finner dem for årtusener siden, og vi finner dem i dag rundt om på jorden i de forskjelligste former og blant folkeslag på de forskjelligste kulturtrinn.

Vår egen Orden har, etter all sannsynlighet, utviklet seg i sin nåværende form fra middelalderske håndverks-

gilder, eller den har vært utsatt for sterk innflytelse fra disse gilder. Det var i middelalderen av stor betydning for de forskjellige farende håndverksvenner, når de kom til en by, eller til en ny arbeidsplass, å kunne dokumentere sine kvalifikasjoner. Skrive- og leseferdigheten sto ikke høyt, hverken hos svenn eller mester, hvis de overhodet hadde noe kjenskap til disse ferdigheter. Det var derfor praktisk å kunne dokumentere sine faglige kvalifikasjoner ved kunnska pom hemmelige ord og tegn. Disse ord og tegn åpnet samtidig dørene for den nyankomne til fagets gildesammenslutning på stedet.

Disse gildene hadde såvel praktiske som ideelle formål. De var gjerne viet en eller annen helgen og de sto under kirkens beskyttelse og påvirkning, og de hadde sin store betydning under en viss periode av middelalderen. Her kunne medlemmene påregne hjelp ved sykdom og nød, og samtidig påvirket de sine medlemmer i moralsk henseende. Da de hadde utspilt sin rolle, eller, for å si det på en annen måte, da utviklingen hadde tatt en retning som gjorde dem overflødige, syknet de fleste av dem hen og døde etterhånden bort. Noen av dem undergikk forandringer slik at de fortsatte sin tilværelse i endrede former, ofte som lokale understøttelsesforeninger.

Fra hvilket av disse gilder vår Orden kan søke sin opprinnelse har mindre betydning for oss i kveld, så meget mere som sammenhengen nærmest er umerkelig slik som Ordenen fremstår i dag. Dens formål har i flere hundre år ligget på et annet plan. Vi hørte nettopp at Ordenens befaling i hele denne tid har vært påbudet om å besøke de syke, begrave de døde, hjelpe de trengende og oppdra de foreldreløse. Nå sier det seg selv at oppfyllelsen av et slikt påbud må bli forskjellig alt ettersom forholdene er i den samtid hvori den lever som påbudet blir rettet til. Bybefolkningen i det 17. århundre levet under så usikre økonomiske forhold, og sosial samkjensle var et så ukjent begrep, at det var helt naturlig for Ordenens medlemmer at de i første rekke konsentrerte sitt arbeide om seg selv om sin nærmeste.

Forholdene i det samfunn som vi lever i her i landet i dag er i den retning helt annerledes. Vi har en høyt utviklet sosial lovgivning, som både bedre og mere effektivt har løst for hele folket, mange av de saker som de første engelske loger strevet med å løse for sine egne medlemmer. Etter en slik samfunnsutvikling kunne det ligge nær å spørre om ikke tiden er løpet fra de middelalderske gilder. Det kunne ligge nær å tro det, men vi opplever tvert imot at tilstrømmingen til vår Orden i denne tid er større enn noensinne. Hva kan nå grunnen være?

REBEKKA-BLADET

Utgitt av Det norske Rebekkaråd av I.O.O.F

Redaksjon og ekspedisjons adresse:
Stortingsgt. 28, Oslo.

Rådsmøte 1950.

Det norske Rebekkaråd trer sammen til det ordinære rådsmøte, som holdes til det ordinære rådsmøte rådsmøte, som holdes i Oslo søndag den 30. april, 1. og 2. mai i Stortingsgt. 28.

Dette er det annet rådsmøte som holdes etter gjenopptagelsen av Ordenens virksomhet i Norge, og vi hilser dette rådsmøte med glede.

Representanter fra alle landets loger, møtes da til rådslagning, de kommer med sine erfaringer fra et langt og omfattende virke i sine loger, og disse erfaringer skal nyttes når Rebekkainstitusjonen s vekst, trivsel og utvikling osv. skal drøftes.

Ved felles initiativ, felles arbeid og interesse skal vår Ordens liv og virke utbygges fremover.

Det foreligger mange store og viktige saker til behandling, flere avgjørelser skal treffes som har stor betydning.

Retningslinjer for vårt arbeid, avgjørelse i flere interne saker, og flere aktuelle ting står på dagsordenen, og alt dette gjør at alle vil følge dette rådsmøte med interesse og gode ønsker.

Vi ønsker rådsrepresentantene lykke til møte, og håper på godt resultat, bygget på en god forståelse, og en god vilje til samarbeid.

Skyldes det det anstrøk av hemmelighetsfullhet som vi omgir oss med? Nepp. Vårt formål og vårt motto: Vennskap, Kjærlighet og Sannhet er ingen hemmelighet og har aldri vært det. Det eneste som er hemmelig er våre seremonier og de skikker og det ritual som gjelder for våre møter. Hvorfor holdes nå dette hemmelig, kan en spørre. Jo grunnen til at disse former for vårt ordensliv samvær holdes hemmelig er at de må oppleves for å forstås. Enhver ny søster må selv oppleve vårt ritual, hun kan simpelthen ikke forstå det ved å få det fortalt eller ved å lese det. Det er den eneste grunn til at vi har disse hemmeligheter. Men når det ikke er nyssgjerrighet som får folk til å søke vår Orden, hva er det da?

Hensynet til egen fordel kan det ikke være. Den økonomiske fordel den enkelte kan komme til å ha av å være medlem av Ordenen er i alminnelighet helt uten betydning.

Nå vil kanskje en utenforstående hevde at det er det selskapelige ved vår Orden som gjør at så mange søker den. Det er nok så at våre møter gjerne avsluttes med et lite selskapelig samvær. En institusjon som setter ordet vennskap først av de tre ordene Vennskap, Kjærlighet og Sannhet, vil helt naturlig medvirke til at dens medlemmer kan bli personlige venner og til at de får anledning til å dyrke dette vennskapet. Odd Fellow Ordenen har kanskje

mere enn vanlig forståelsen av den oppdragende betydning som virkelig godt vennskap har for det enkelte menneske, men der er så mange foreninger i vår tid som gir plass for selskapelig samvær at det ikke er noe særegent for Odd Fellow Ordenen.

Nei, det som får søstrene til å slå rot i sin loge og som får nye til å slutte seg til oss, det er det liv som vi har her inne mellom disse fire vegger, slik som vi lever det i våre lukkede logemøter. Nettopp dette liv, til dels levet i former fra gammel tid, som en skulle tro vår moderne tid var løpet fra.

Jeg sa: «Vår moderne tid». Hva er det som er mest karakteristisk for «vår moderne tid»? bortsett fra den siste krigen og dens umiddelbare ettervirkninger? Jo, det er i første rekke den rivende tekniske utviklingen. De tekniske oppfinnelser har kommet, den ene etter den andre i et tempo så hurtig at vi ikke har greid å fordøye det. Automobil, flyet, kinoen og radioen for bare å nevne fire av de store tekniske vidundere som er kommet i de år jeg har levet. De har ved siden av alle de tusen andre nye maskiner helt revolusjonert det moderne menneskes liv. Disse oppfinnelser og maskiner har skrudd arbeidstempoet opp og de har ført med seg et krav til effektivitet og rasjonalisering, som gjør at bymannen, ja selv bonden, i dag lever et rastløst forjaget liv som gir ham liten eller ingen tid eller anledning til dypere refleksjoner.

Enhver tid har sin kultur sier vi. I dag er det ikke ualminnelig å høre ord som at vår tids kultur er nettopp dens mangel på kultur, og det kan være fristende å fremsette et slikt paradoks. Uendelig mange er de mennesker som i dag har vanskelig for å finne inn til et mere personlig liv. Det er snart slik at mennesket ikk ehar tid til å ha en sjel, det må bare arbeide og slite til det ytterste for å holde tritt med maskinene. I stedet for at maskinene skule være våre tjenere er vi på vei til å bli slaver av maskinene, og dette hektiske jag etter effektivitet dreper de dypeste verdier i oss.

Vi vet at all vekst trenger tid. Treet så vel som kornet trenger sin tid for å vokse og modnes, barnet trenger sin tid og sitt rette miljø for å utvikle seg harmonisk, og det voksne menneske trenger også sine hvilestunder og et gunstig miljø til ettertanke for å utvikle og modne sin karakter, og her er det vår Orden i dag har en stor oppgave. Det lukkede logemøte hvor de evige tanker som danner grunnlaget for alt godt menneskeliv møter oss gjennom vårt gamle ritual gir oss slike stunder.

Jeg sa i fjor ved en anledning som denne at Ordenen ikke betyr det samme for alle dens medlemmer. Vi er forskjellige så vel av natur som utrustning og Ordenen tilstreber absolutt ingen ensretting, men jeg tror at for de fleste av oss er det dette som jeg her har forsøkt å antyde, som mer eller mindre klart for den enkelte, gjør at vi i dag er så glad i vår Orden og i vår loge.

In memoriam.

Ved vår str. ExUM Gunvor Baugstøs bortgang den 2. mars har vår loge mistet et kjært og verdifullt ledd av vår søsterkjede.

Str. Baugstø ble opptatt i vår loge den 21. september 1926. Hun fungerte først som seremonimester, og ble i 1937 valgt til logens sekretær. I 1945 ble hun så valgt til UM — et verv so mhun med sin vakre, rolige fremtreden var særlig godt egnet til. Det var derfor med dyp

beklagelse at vi, på hennes inntrengende anmodning, måtte løse henne fra dette verv etter bare én valgperiodes funksjonstid, men str. Baugstøs tiltagende sykdom tillot henne ikke å fortsette i noe embete. Hennes sykdom bevirket dessverre også at hun i disse siste år mer og mer sjelden orket å komme i vår loge, og vi har savnet henne meget i denne tid.

Hennes milde, elskelige vesen gjorde alltid samværet med henne til en glede for oss alle, og med sin intelligens og avbalanserte tankegang var hun en god støtte i vårt arbeide.

Med vår dyptfølte takk for alt hun ved sitt varme hjertelag har gitt oss av rike verdier i de år vi fikk gleden av å være sammen med henne i vårt logearbeide, lyser vi fred over str. ExUM Gunvor Baugstøs minne.

Rebekkaloge nr. 5 *De Syv Stjerner*.

Fra Rebekka-logene

Rebekkaloge nr. 1 Sct. a Sunniva holdt klubbaftea med familie, venner og bekjente lørdag den 25. februar, til inntekt for det sosiale arbeide.

Aftenen ble helt igjennom vellykket like fra den avslænde prolog lest av Rådsresident str. Dagmar Halvorsen, og til de små fargeglade ballonger i taket ble tatt ned, på den annen side av kl. 12. Men la meg ta det i rekkefølge. Etter prologen kom forfatteren Arne Paasche Aasen og leste egne dikt, både alvor og skjemt. Så kom Lyktemannen med saker og ting som han sa, og dermed var kontakten sluttet. Ivar Kirkenær sang Ernst Rolf potpourri, og til slutt fikk vi høre sangerinnen Carina Lie. Hennes vakre stemme fremkalte stort bifall. I spisesalen var det arrangert loddsalg. De mange bord var helt overfylt med gjenstander både til hygge og nytte, så loddsalget gikk livlig hele aftenen. Sant å si var det kø ved bordene. Likeså ved tombolabordet. Her var det rent utrolig hva man kunne vinne. Kakebordet var godt besøkt, ikke minst på grunn av de to lékre damer i forklær og hetter. Kakene smakte godt, og damene var i vinden. Da tiden for trekningen var inne samlet hele den store familie seg i spisesalen, men jeg vet ikke hvem som var mest fornøyd, den lille gutt med hermetikk-kassen eller den ordensbror sof strålende gikk omkring med sin sist ervervede skjorte under armen.

Til slutt må nevnes med honnør den komité som på en så strålende måte hadde arrangert det hele. Næmlig str. Annik Christophersen som formann, str. Ciss Johansen og str. Ragna Thømte, dessuten arbeidskomiteen. Hva str. Christophersen og hennes hjelpere hadde samlet inn av gaver var ikke til å tro. Den hele tilstelning har bud om at alle søstre uten tvil hadde gått inn for en vellykket aften, hva den også ble, med det gode resultat av ca. kr. 3 300 netto til vårt sosiale fond.

K. N.

Spredte tanker.

Samlet og bearbeidet av I. H.

Ethvert tenkende menneske der er kommet ti lskjels år og alder, vet med tilforlatelig sikkerhet, at hva man sår, vil bære tilsvarende frukt. Sweet Mardens skriver: Hvis et menneske sår Sunnhet, Renhet, Sannhet, Harmoni og Fremgang, vil det høste tilsvarende av grøde. Vårt liv, vår løpebane er høsten av vår tankesed. Sår vi en dårlig sed, vil resultatet uunngåelig bli dårlig.

Livet er rettferdig. Det gir oss lønn som forskyldt. De fleste ser dog bort fra denne kjensgjerning når talen er om åndelig sed.

STAVANGER

ELISA ANDERSEN

SPECIALITET: GARN

Telefon 20323 - Privat 22098

Kirkegaten 17. - Stavanger.

ÅLESUND

AUTOMOBIL-AGENTURET

Innehaver: SV. SKUDAL

Posthusgården

ÅLESUND

Telefon 3483

A.S P. DRABLØS & CO.

AALESUNDS GLASMAGASIN

ÅLESUND

A. H. ALM

ÅLESUND

Jernvarer, kjøkkenutstyr og sportsartikler.

En gros & detalj.

OLGARD SIVERTZEN

URMAKER — OPTIKER

ÅLESUND

Theodor Berg

EKVIPERING — KONFEKSJON

ÅLESUND

St. Olavs plass. Tlf. 1447.

Aalesunds Konfektionsfabrik A.S

Innehaver: N. Astrup Krohn.

— Etableret 1907 —

ÅLESUND

Spesialitet: Finere herrekonfeksjon.

Prisbelønnet Jubileumsutstillingen i Kristiania 1914.

Rikstelefon 1517.

Telegr.adr.: »A a k o f a«.

Livet er ikke bestemt for arbeid alene. Men den lille muntre side av livet i form av forskjellige fornøyer, interesser og atspredelser smaker først godt etter at dagens arbeid er slutt. Arbeid er ikke selve målet: Men det fører

til målet. Veien er nemlig en kjede av opplevelser fra vuggen til graven.

Der gis to arter av almen-menneskelige egenskaper: *Godt og ondt*. Den vei som byr minst hindringer, er den bekvemmeste, og er derfor mest benyttet. Det faller som oftest lettere å være slett enn god; derfor vil det onde herske, skjønt enhver, også det sletteste menneske, vet at ondskap bærer straffen i seg selv, — likesom det gode bærer lønnen i seg selv.

Det er slett ikke lett å være menneske, å være et helt igjennom godt menneske. Men det er heller aldri lovet oss at det skulle være lett. Livet er en kamp, og vi må stadig ruste oss til striden. Vi må søke hen til den Gud som kan styrke oss i våre gode forsetter, — forøke de gode impulser og føre oss fram på de rette feier. Der er mange fronter å kjempe på. Seirer vi på en, så taper vi kanskje på andre; det er nå engang menneskenes lodd.

I og for seg er det naturligvis ingen kunst å leve, når man ved å leve forstår selve dette å være til! En tilværelse som utelukkende består i kampen for det daglige brød, — i strid med økonomiske bekymringer, kan neppe kalles for å leve. Ti selv for dem som sitter trangest i det, gjelder livet mer enn maten, hva der vil si at livet er mer enn den blotte tilværelse. Det er med andre ord mulig å leve, selv om man ikke, som det heter i daglig tale, *har noe å leve av*. Hva det kommer an på, er om man har noe å leve for.

MØTER I APRIL

Rebekka Loge nr. 1 Sct.a Sunniva, Oslo.

13241319,30 — + 3 13242719,30 ≡ + 3

Rebekka Loge nr. 2 Urania, Oslo.

1324319 — + 2 13241719 0 + 2 1325119 0 + 3

Rebekka Loge nr. 3 Vaar, Stavanger.

13241319,30 ≡ + 1 13242719,30 0 F □

Rebekka Loge nr. 4 Pax, Trondheim.

13241319,15 ≡ + 1 13242719,15 — + 1

Rebekka Loge nr. 5 De Syv Stjerner, Bergen.

13241119 ≡ + 1 13242519 0 + 2 F □

Rebekka Loge nr. 8 Midnatsol, Narvik.

1324420 = + 2 13242520 ≡ + 1

Rebekka Loge nr. 9 Caritas, Oslo.

132410 Innstillet 132424 = + 2

Rebekka Loge nr. 10 Semper Ardens, Moss.

13246 innstillet 13242019 0 + 2

NYE MEDLEMMER

Rebekka Loge nr. 1 Sct.a Sunniva, Oslo.

Fru Solveig Dagny Torgan, Markveien 18, Oslo.

Rebekka Loge nr. 10 Semper Ardens, Moss.

Fru Ingrid Østbye, Dyreveien 35, Moss.
Fru Synnøve Belgen, Midtstua, Jeløy, Moss.

UTGÅTTE MEDLEMMER

Rebekka Loge nr. 5 De Syv Stjerner, Bergen.

Augusta Hagerup Nielsen (avgangskort).
Anna Louise Vaksdal (avgangskort).

ERINDRINGSLISTE

Den 6. april fyller str. Magda Finseth, medlem av Rebekka Loge nr. 8 Midnatsol, 60 år.

Den 21. mai fyller str. Karen Helene Thorsen, medlem av Rebekka Loge nr. 3 Vaar, 50 år.

OSLO

Alt i pels etter mål og bestilling.

Selbuvarer samt vevede ting, alltid å erholde i

ST. HANSHAUGEN PELS
Ullevålsveien 10.

Telf. 46 68 76. Innehaver: Ingeborg Hartvigsen

Gustav A Borgersen

Buntmaker

Telf. 4 6 34

Prinsensgt. 26

Kontor og verksted; Karl Johansgt. 5

ANNIK CHRISTOPHERSEN

Manufaktur. Damekonfeksjon. Tricotage.

Arendalsgt. 16 - Oslo.

Telefon 37 27 76.

ANNA LARSEN

DAMEFRISØR

Hud-, Hånd- og Fotpleie.

Karl Johansgt. 23 II.

Telefon 42 67 57.

AAGOT BØHM

BLOMSTERHANDEL OG KRANSEBINDERI

Etablert 1880

Olaf Ryes plass 1

Telefon 37 06 02

K&B

Restauranten med
det gode lunsjbord

Stortingsgt. 28, Oslo
Telefon 41 05 08

Cjomslands Begravelsesbyrå a/s

Inger Aronsen Cjomsland

Thv. Meyersgt. 33, vis å vis Paulus kirke
Telefon 37 17 50. Privat 44 24 38.

Gjør Deres innkjøp av kranser og blomster i

LA FLEUR

Blomsterforretning
Innehaver: Fru Dagmar Halvorsen

Øvre Slottsgt. 7 (inng. Prinsens gt.)
Telefon 42 20 72, privat 46 34 20

Redaktør: Ragnhild Evjen.

Trykt i City-Trykkeriet. Inneh.: Br. Arne Olsen, Oslo.